πολιοὶ μὲν ἡμὶν ἤδη
κρόταφοι κάρη τε λευκόν,
χαρίεσσα δ᾽ οὐκέτ᾽ ἦβη
πάρα, γηραλέοι δ᾽ ὀδόντες,
γλυκεροῦ δ᾽ οὐκέτι πολλὸς
βιότου χρόνος λέλειπται.

διὰ ταῦτ᾽ ἀνασταλύζω
θαμὰ Τάρταρον δεδοικώς·
Ἄϊδεω γάρ ἐστι δεινὸς
μυχός, ἀργαλέη δ᾽ ἐς αὐτόν
κάτοδος· καὶ γὰρ ἑτοῖμον
καταβάντι μὴ ἀναβῆναι.